

Marta Cabrol

Au, vinga, va!

Anem a l'escola

La mare Ossa fa de pressa l'esmorzar.
Enllesteix les motxilles i es prepara per marxar.

Els ossets corren, s'amaguen, riuen i juguen.
S'empaiten contents, com si el temps no anés amb ells.

-Timó, Tina, la jaqueta! Ara no és hora de jugar a fet i amagar! -els diu espavilant-los. Au, vinga, va!

Giravolten el gran roure, ben decidits,
i veuen els Pica-soques, alguns encara adormits.

Diu la mare Ossa:

–Sembla que avui van tard, però ells rai,
que d'una revolada van ràpids com un petard!
Au, vinga, va!

I com cada matí marxen corrents.
Si s'afanyen prou, potser arribaran a temps.

Riiing, riiing!, fa la bicicleta, i la família Ratolí va com una fletxa.

-Bon dia! -criden tots a la vegada.
-Bon dia, ratolins! Quina pedalada!
En un moment ja només veuen de lluny
la cua de l'últim ratolí.
I, com sempre, la mare diu:
-Au, vinga, va!, que encara queda camí.